

[Tove Jørgensen]

Hvad er så indholdet i det forslag, som ligger her? Først skal kvinden til sin egen læge, så skal hun til en overlæge på et statsligt eller kommunalt hospital, og så skal hun have samråd, det skal være mellem lægen og kvinden og om muligt med barnefaderen. Hvor i alverden er så kvindens ret til selv at bestemme over sin egen krop henne? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Grethe Philip (RV):

Kristeligt folkeparti har fremsat et lovforslag, der vil betyde en meget stærk begrænsning i adgangen til legal svangerskabsafbrydelse. Der er, så vidt jeg kan se, end ikke den svageste mulighed for afbrydelse på social indikation.

Folketingets medlemmer skiftes jo hurtigt ud, men endnu er vi dog nogle her, der kan huske hele argumentationen i tinget omkring liberaliseringen af lovgivningen. I den senere fase havde vi grundlag for det i en udmærket og grundig betænkning, der belyste spørgsmålet meget omhyggeligt. Ikke mindst overlæge Henrik Hoffmeyers meget sobre mindretalsudtalelse, der blev afgivet på grundlag af hans mangeårige arbejde i mødrehjælpen, fik mig til som konklusion at gå ind for fri abort inden for svangerskabets første 12 uger.

Jeg ville ønske, at mange ville tage denne betænkning frem igen og læse Henrik Hoffmeyers argumentering frem og tilbage og det resultat, han til sidst kom til, nemlig at anbefale adgang til fri abort i de første uger og at lægge ansvaret på kvinden. Jeg henviser til betænkning nr. 522 fra 1969 om adgang til svangerskabsafbrydelse, hvor hans mindretalsudtalelse begynder på side 129.

Efter langvarig overvejelse stemte jeg som sagt for liberalisering af lovgivningen, og det har jeg aldrig fortrudt. Jeg kan ikke se, at der, siden dengang vi stemte om det, er indtrådt noget, der skulle kunne få mig til at ændre min beslutning. Efter min bedste overbevisning er en liberal lovgivning på dette område stadig den bedste løsning på et i øvrigt ulykkeligt problem, for selve kernen i problemet, det uønskede svangerskab, står det jo ikke i vores magt at fjerne. Det vil bestå til alle tider, ligesom der til alle tider vil være kvinder, der i den situation er under stærkt pres fra andre mennesker, enten i den

ene eller i den anden retning, og som selv vil være dybt splittede. I disse spørgsmål, hvori etik og moral blander sig, skal vi ikke som lovgivere påtage os rollen som formyndere. Ansvaret kan til syvende og sidst aldrig tages fra kvinden selv, hvad enten hun vælger at føde sit barn eller at afbryde graviditeten.

Men jeg vil understrege her, som jeg så ofte har gjort det andetsteds, at forudsætningen for min holdning er, at der iværksættes og uophørligt videreføres en omfattende information om forebyggelse af graviditet, og at der til stadighed sættes ind med forskning for at nå frem til de sikreste måder til forebyggelse. I forbindelse hermed finder jeg det også vigtigt, at kontrollen med nye midler er meget effektiv.

Seksuallivet er ikke mere et tys-tys-område, og derfor er det langt lettere nu at komme ud med reelle oplysninger. Vi skal ikke sløves i dette arbejde, men stadig indprente mennesker deres ansvar, og det i øvrigt, hvad enten de er gift formelt eller de ikke er gift.

Jeg vil understrege stærkt, at svangerskabsafbrydelse for mig at se er en nødløsning, men afgørelsen om det skal ikke træffes generelt af lovgivningsmagten, men ligge ude hos den enkelte kvinde og træffes efter hver enkelts individuelle forudsætninger og overbevisning.

Det ville være et ulykkeligt tilbageskridt, om kristeligt folkepartis forslag blev vedtaget. Jeg vender mig imod hele den bedreviden med hensyn til, hvad der er etisk rigtigt for andre mennesker, som forslaget er udtryk for. På et område, der er så dybt personligt, skal vi ikke her i tinget tiltage os myndighed over medmennesker. Forslaget bærer mere præg af dogmefasthed end af en medmenneskelig forståelse.

Men for øvrigt tror jeg slet ikke, at lovgivningen, som den er foreslået, vil have den tilsigtede virkning. Det vil ikke være muligt at hindre udbredelse af viden og virkemidler til at afbryde et svangerskab. Antallet af illegale aborter vil stige stærkt med meget ulykkelige følger.

Den radikale gruppe tager derfor afstand fra kristeligt folkepartis forslag. Det sker efter moden overvejelse af et dybt alvorligt spørgsmål.

Jens Møller (KrF):